

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 695/05
15.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA i dr**, zbog krivičnog dela falsifikovanja novca iz člana 168. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona u vezi člana 22. Osnovnog krivičnog zakona i dr, rešavajući o žalbi branioca optuženog, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu, K. 201/04 od 07. februara 2005. godine, u sednici veća održanoj, dana 15. novembra 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i u odnosu na ovog optuženog **POTVRĐUJE** presuda Okružnog suda u Šapcu, K. 201/04 od 07. februara 2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Šapcu, optuženi BB pod tačkom 1 izreke prvostepene presude, oglašen je krivim zbog krivičnog dela falsifikovanja novca iz člana 168. stav 2. OKZ, pod tačkom 2 izreke optuženi BB i AA, zbog krivičnog dela falsifikovanja novca iz člana 168. stav 1. OKZ u vezi člana 22. OKZ, i pod tačkom 3a, optuženi AA zbog krivičnog dela falsifikovanja novca iz člana 168. stav 2. u vezi stava 1. OKZ i pod tačkom 3b, zbog krivičnog dela falsifikovanja novca iz člana 168. stav 2. u vezi stava 1. OKZ, pa pošto su im utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju od po jedne godine za svako krivično delo, osuđeni su i to: optuženi BB, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 23. septembra 2004. godine, pa nadalje; optuženi BB, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 04. septembra 2004. godine, pa nadalje; od optuženih se oduzima lažan novac i to: jedna novčanica u apoenima od 200 eura, serijski broj H00593103206; dve novčanice u apoenima od 100 eura, serijskog broja H10155346818; jedna novčanica u apoenima od 200 eura, serijskog broja H55757968595; jedna novčanica u apoenima od 200 eura, serijskog broja H0159313009; jedna novčanica u apoenima od 200 eura, serijskog broja H05777968655 i tri novčanice u apoenu od 100 eura, serijskog broja H00155346859, H00155346068 i H00155346863; optuženi su obavezani da sudu na ime troškova krivičnog postupka plate iznos koji će biti određen posebnim rešenjem, a naime paušala po 3.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude; optuženi BB i AA, obavezani su da oštećenom VV isplate dinarsku protivvrednost 300 eura po zvaničnom kursu na dan isplate. Optuženi BB obavezan je da obešteti manastir "GG", isplatom dinarske protivvrednosti od 160 eura na dan isplate, po zvaničnom kursu. Navedene obaveze optuženi će izvršiti u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Istom presudom na osnovu člana 354. ZKP, prema optuženom BB odbijena je optužba da je izvršio krivično delo krađe iz člana 165. stav 1. KZ RS, a optuženi BB i DD, primenom člana 355. ZKP, oslobođeni su od optužbe da su učinili krivično delo falsifikovanje novca iz člana 168. stav 1. OKZ u vezi člana 22. OKZ.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac optuženog, AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, s`predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna.

Republički javni tužilac, podneskom Ktž. broj 834/05 od 26. aprila 2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća kojoj nije prisustvovao uredno obavešteni Republički javni tužilac, na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbi, i navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Iako se žalbom branioca optuženog AA prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, u žalbi se ne iznosi konkretno o kojoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka se radi. S`toga je Vrhovni sud pobijanu presudu po tom osnovu ispitao u smislu člana 380. stav 1. ZKP i našao da prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koje, drugostepeni sud, uvek pazi po službenoj dužnosti.

Kada je u pitanju činjenično stanje u ovoj krivično-pravnoj stvari isto je pravilno i potpuno utvrđeno i isto se ne dovodi u sumnju žalbenim navodima branioca optuženog. Oспорava se pravna kvalifikacija dela, i tvrdi da se u radnjama optuženog stiču elementi produženog krivičnog dela falsifikovanja novca iz člana 168. stav 4. OKZ.

Imajući u vidu da se radi o različitim oštećenima, da su u pitanju tri vremenski odvojene radnje, koje ne predstavljaju jednu kontinuiranu delatnost, i da je svaki slučaj za sebe takav da predstavlja posebnu društvenu opasnost koja se i formalno-pravno i kriminalno-politički može oceniti kao posebno krivično delo, to Vrhovni sud nalazi da nema razloga da se optuženom pogoduje podvođenjem krivičnih dela pod pojam jednog produženog krivičnog dela falsifikovanja novca iz člana 168. stav 2. u vezi stava 1. OKZ.

Neprihvatljivo je i stanovište izneto u žalbi branioca optuženog AA da se u ovom slučaju radi o krivičnom delu iz člana 168. stav 4. OKZ. U stavu 4. su predviđena dva posebna lakša oblika ovog krivičnog dela i to: stavljanje u opticaj lažnog novca od strane lica koje je isti pribavilo kao pravi i neprijavlivanja od strane lica koje zna da je načinjen lažan novac ili da je lažan novac stavljen u opticaj. Kako je optuženi sam pribavio lažan novac u nameri da ga stavi u opticaj kao pravi, mogućnost pravne kvalifikacije dela na način na koji se ukazuje u žalbi branioca optuženog je isključena.

Prema tome, prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koje čine obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i činjenice koje se tiču subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenim delima. Kvalifikacijom dela opisanog pod tačkom 2, ovo krivično delo falsifikovanja novca iz člana 168. stav 1. OKZ, i pod tačkom 3a i b, kao krivično delo falsifikovanja novca iz člana 168. stav 2. u vezi stava 1. OKZ, pravilno je primenjen krivični zakon. O tome su u pobijanoj presudi dati jasni, potpuni i logični razlozi, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Prilikom utvrđivanja pojedinačnih i izricanje jedinstvene kazne zatvora optuženom za učinjena krivična dela, prvostepeni sud je, kako se vidi iz obrazloženja pobijane presude, pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti koje su u smislu člana 41. OKZ uticale na njenu visinu. Tako je prvostepeni sud kao olakšavajuće okolnosti cenio da je optuženi delimično priznao izvršenje krivičnih dela, da je izrazio spremnost da oštećenu obešteti, kao otežavajuću okolnost da je ranije osuđivan za istovrsna krivična dela. Navedenim okolnostima prvostepeni sud je dao onaj značaj koji u slučaju optuženog i zaslužuju, i optuženom pravno utvrdio kako pojedinačne kazne zatvora tako i jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci, koja kazna je po oceni Vrhovnog suda srazmerna težini izvršenih krivičnih dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao učinioca i kao takva nužna radi ostvarivanja svrhe kazne predviđena članom 33. OKZ. S`obzirom na napred izneto, žalbeni navodi branioca optuženog, da se optuženom izrekne blaža kazna, ocenjuju se kao neosnovani. Ovo tim pre, što se u žalbi ne iznosi ni jedna nova olakšavajuća okolnost a koja bi opravdala žalbeni predlog.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Dragica Gajić, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

